

[Knud Nielsen.]

det virker både uforståeligt og afskrækkende på såvel børn som forældre. Hvad er da en observationsklinik? Ifølge vejledningen om folkeskolens specialundervisning af elever med adfærdsproblemer og psykiske lidelser ligger der i begrebet observationsklinik simpelt hen det, at enkelte af skolens elever undervises af en observationslærer i et andet lokale på skolen end deres kammerater, men således at de i øvrigt betragtes som hørende til deres almindelige klasse. Så enkelt er det. Uanset om observationsklinik er en indarbejdet fagterm, som også benyttes i de øvrige nordiske lande, må jeg bede om, at man i hvert fald til brug over for forældre og elever finder et acceptabelt dansk ord uden skrækassociationer.

Den smiddiggørelse, der nu vil blive gennemført med hensyn til skolegangens påbegyndelse, må hilses velkommen. Undervisningspligten vil herefter indtræde den 1. august i det kalenderår, hvori barnet fylder 7 år, men hvis der er enighed mellem skolemyndigheder og forældre, kan skolegangen påbegynde et år før eller et år senere alt efter barnets modenhed.

Det synes også rimeligt, at der som et incitament for kommunerne til at ansætte pædagoger med særlig uddannelse inden for det socialpædagogiske område ved de selvstændige specialskoler og specialkostskoler for børn med adfærdsproblemer og psykiske lidelser stilles forslag om, at der ydes samme statstilskud til disse medarbejderen lønninger som til lærernes. Der vil jo desværre både på dette felt, og når det gælder bemanningen af de skolepsykologiske kontorer, gå en årrække, før behovet for kvalificeret personale er dækket.

Med hensyn til optagelse i realafdelingen, der nu ser ud til at synge på sit sidste vers, idet der ikke kan forventes oprettet 1. realklasser i 1973, har ministeriet valgt at følge læseplansudvalgets forslag om, at det i år overlades til forældrene i samråd med eleven og skolen at træffe endelig beslutning om optagelse. Det synes at være et meget fornuftigt skridt, der her tages på falderebet, forudsat at den nødvendige rådgivning fra skolens side finder sted.

I det hele taget synes fornuften at skulle præge realafdelingens sidste år, og det er jo kun glædeligt. I 1969 blev der åbnet mulig-

hed for forsøg med fællesundervisning af realafdelingens og 8.-10. klassernes elever, men i praksis indskrænkede forsøgene sig i første omgang for de egentlige eksamensfags vedkommende til samlæsning i dansk og orienteringsfag i 8. og 9. skoleår. Senere opnåede enkelte skoler godkendelse af fortsat samlæsning i 10. skoleår i dansk og orienteringsfag, og nu får samtlige skoler, der hidtil har gennemført samlæsning i 8. og 9. skoleår i dansk og orienteringsfag, mulighed for at fortsætte hermed i 10. skoleår.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget, og jeg håber, at det vil få samme politiske opbakning som folketingsbeslutningen af 30. maj 1969, der indeholdt opfordringen til at fremsætte dette lovforslag.

Flemming Jensen: Det er jo et lovforslag, der kommer sent, men det vil nu ikke hindre, at det kommer til at skabe debat og allerede har skabt megen debat, selv om selve det, at man principielt ønsker en udvidelse af undervisningspligten, ikke kan komme bag på så forfærdelig mange mennesker. På sin vis er det jo en simpel konsekvens af folketingets principbeslutning eller, for at være moderne, en følgelovgivning.

Jeg vil forfærdelig gerne sige noget pænt til ministeren — det er sådan en vane, jeg vil forsøge at lægge mig til — og derfor finder jeg det rimeligt at holde mig til nogle principper, al den stund der ikke er ret meget i det principielle, der kan adskille ministerens standpunkt fra det standpunkt, vi har i det konservative folkeparti.

I vort partis program, som er fortræffelig læsning, siger vi netop herom, at i det nu gældende undervisningssystem undervises de svagest udrustede gennemgående i et for kort åremål. Uddannelsespligten må i løbet af 1970'erne udvides til 12 år, heraf mindst 9 år i folkeskolen, og samtidig fjører vi til, at vi er tilhængere af enhedsskolen. Vi fjører yderligere til, at vi vil have integreret uddannelserne, vi peger på tilvalgssystemet og på, at lærerne må aflastes for ikke-pædagogisk arbejde.

Når det er sagt, vil man forstå, at selve princippet om den udvidede undervisningspligt ikke kan skille os. Jeg er klar over, at det er helt klart afgrænsede forslag, vi skal behandle her, om end de er led i en større helhed, men mon ikke det alligevel vil være